

№ 2 (112) травень
2026 року

Освітнянський профспілковий вісник

Газета Одеської обласної організації Профспілки працівників освіти і науки України

Шановні колеги, науковці, освітяни та молоді вчені Одещини!

Від імені комітету Одеської обласної організації Профспілки працівників освіти і науки України та від себе особисто щиро вітаю вас із професійним святом — Днем науки!

Одеський регіон завжди був і залишається одним із найпотужніших інтелектуальних центрів нашої держави. Навіть у надскладні часи випробувань та воєнного стану, ви продовжуєте тримати свій фронт — науковий. Ваша невтомна праця, критичне мислення та віра в силу знань є тим фундаментом, на якому будується майбутнє вільної та прогресивної України.

Наука — це не лише формули, лабораторії та публікації. Це, перш за все, люди. Люди, які мають сміливість зазирнути за горизонт відомого. Як профспілка, ми бачимо своїм головним завданням захист вашого права на гідні умови праці, підтримку наукового потенціалу та створення належного соціального статусу для кожного дослідника — від досвідченого академіка до аспіранта-початківця.

У цей святковий день бажаємо вам: незгасного інтересу до пізнання та нових наукових відкриттів, міцного здоров'я та витримки, щоб реалізувати найсміливіші проєкти, стійкості та оптимізму, які так необхідні нам сьогодні, мирного неба, яке стане запорукою розквіту нашої освіти та науки.

Нехай кожен ваш науковий пошук завершується успіхом, а результати вашої праці приносять користь суспільству та визнання у світі. Ваша інтелектуальна звитяга — це внесок у нашу спільну перемогу та відбудову держави.

Зі святом! Слава українській науці! Слава Україні!

Президія комітету Одеської обласної організації Профспілки працівників освіти і науки України

ШЛЯХ ДО ВЕРШИН: ЛАРИСА ІВАНЧЕНКОВА — ВЧЕНИЙ, ПЕДАГОГ, РЕКТОР

У 1988 році Лариса Іванченкова вступила до Одеського технологічного інституту харчової промисловості ім. М. В. Ломоносова, але бурхливі 1990-ті з їхніми економічними потрясіннями перервали навчання. Проте потяг до знань не давав спокою. У 1993 році Лариса Володимирівна відновила навчання в ОДАХТ. Потім був блискучий випуск і запрошення залишитися в університеті асистентом. Це рішення змінило все. **Науковий злет: від кандидата до доктора**
Коли людина знаходить своє покликання — вона не зупиняється. У 2001 році Лариса Іванченкова вступила до аспірантури Інституту проблем ринку та еколого-економічних досліджень НАН України, у 2011 році захистила кандидатську дисертацію, а через два роки здобула вчене звання доцента. Але це був лише проміжний рубіж. Далі була докторантура і захист докторської дисертації; присвоєння ступеня доктора економічних наук і вченого звання професора.

Науковий доробок Лариси Володимирівни вражає своєю масштабністю. Понад 200 наукових статей і тез доповідей, понад 100 методичних видань, публікації у міжнародних наукометричних базах, зокрема Scopus. Це — наука не заради звань, а заради справи.

Педагог і людина: виховати особистість

За чверть століття в університеті Лариса Іванченкова пройшла шлях від асистента кафедри до ректора. Але в пам'яті студентів вона залишається насамперед як викладач — той рідкісний тип педагога, чиї лекції хочеться слухати. Живе слово, наповнене практичним досвідом і глибиною наукового мислення; курси, які відчиняють не просто двері до професії, а до розуміння того, як улаштований економічний світ.

Ректор: університет як місце сили

13 грудня 2022 року Лариса Іванченкова очолила університет. Йшов перший рік повномасштабної війни. Повітряні тривоги, блекаути, пошкоджені корпуси після дронів атак — і поряд із цим: засідання вченої ради, підписання угод про співпрацю, відкриття нових лабораторій. Університет жив.

Як ректор, Лариса Володимирівна поставила чіткі орієнтири: модернізація освіт-

нього процесу, цифровізація, розвиток міжнародного партнерства, підвищення наукового рейтингу. І вже за перші роки керівництва — результати вражаючі. ОНТУ здобув категорію Б за інженерно-технологічним напрямом у державній атестації, 2 лютого 2026 року внесений до Державного реєстру наукових установ, яким надається підтримка держави. Гран-прі на міжнародній виставці «Сучасні заклади освіти — 2026» у номінації «Лідер міжнародної діяльності» — це вже третє велике визнання лише за останній навчальний рік.

Міжнародна активність університету суттєво зростає. Партнерські угоди з університетами Польщі, Болгарії, Франції, Великобританії, програми подвійних дипломів, участь у грантових проєктах Erasmus+, співпраця з китайськими партнерами — усе це стало реальністю за каденції нового ректора. Проєкт VINTA — з партнерами з Ірландії, спрямований на подолання гендерних диспропорцій у виноробній і пивоварній галузях — лише один із прикладів нестандартного і сміливого погляду на університетську місію.

За два з половиною роки ректорства університет підписав десятки угод про співпрацю з провідними українськими і міжнародними компаніями: МХП, PURATOS, Schneider Electric, Kernel, ADM, «Хлібний будиночок» та інші. Відкрилися нові навчально-наукові лабораторії — дегустаційний хаб, лабораторія мікробіології, лабораторія технології круп'яних виробів, хаб публічних діалогів — кожна з яких стала майданчиком для практичного навчання, а не лише теоретичних вправ.

Попри всі виклики воєнного часу — безсонні ночі під сиренами, відновлення вибитих вікон після обстрілів, постійну напругу невизначеності — ректорка не дозволила університету зупинитися. Магістри отримували дипломи навіть без світла. Студенти вчилися. Науковці публікувалися. Колектив тримався разом.

Особистість: за рядками біографії

«Жінка в науці — це поєднання глибини мислення й чутливості, точності й творчості, принципності й людяності», — так сформулювала своє кредо сама Лариса Володимирівна. У цих словах — не лише самохарактеристика, а й програма, якою вона живе. Її шлях — зразок того, що в Україні називають «зробила себе сама». Без стартових привілеїв і протекцій, зате зі справжнім завзяттям і вірою в те, що знання відкривають двері.

У травні цього року Лариса Володимирівна Іванченкова — ректор Одеського національного технологічного університету, доктор економічних наук, професор — відзначає свій особистий ювілей.

Шановна Ларисо Володимирівно! У Ваш ювілей з щирою вдячністю і глибокою повагою вітають Вас колеги, студенти і всі, кому дорогий ОНТУ. Ваш професійний шлях — це доказ того, що справжня наполегливість перемагає будь-які обставини, а справжня любов до своєї справи надихає цілі покоління. Нехай наступні роки принесуть мир — Україні та Вашій родині, здоров'я — Вам і близьким, нові наукові горизонти — університету та його науковій спільноті. Нехай кожен Ваш день буде сповнений сенсу, тепла й радості, віри в добро. З ювілеєм!

Надія ДЕЦ, проректор з науково-педагогічної, організаційної та виховної роботи,
Анатолій БАСОВ, директор Центру організаційної роботи та медійної реклами,
Одеський національний технологічний університет

Переможці конкурсу на здобуття Премії Одеської обласної організації Профспілки молодим ученим у 2026 році

Щорічно Одеська обласна організація Профспілки працівників освіти і науки України з метою підтримки молодих учених та мотивації розвитку наукової діяльності проводить конкурс серед молодих учених-членів Профспілки на присудження Премії Одеської обласної організації Профспілки працівників освіти і науки України.

Розглянувши матеріали учасників та результати голосування членів конкурсної комісії, президія комітету Одеської обласної організації Профспілки визначила цьогорічних переможців і нагородила їх дипломами та грошовими винагородами.

Дипломом I ступеня і грошовою премією в розмірі 25000 грн нагороджено Халака В'ячеслава Федоровича, доктора філософії, викладача Одеського національного технологічного університету.

В'ячеслав Федорович - яскравий представник нової генерації українських науковців, чия діяльність зосереджена на вирішенні критично важливих питань енергетичної безпеки та розвитку відновлюваних джерел енергії. Сьогодні він успішно поєднує викладацьку роботу з керівництвом масштабними державними науковими проєктами.

У 2021 році В'ячеслав успішно захистив дисертацію на здобуття ступеня доктора філософії (PhD). Його дослідження були присвячені розробці інноваційних полімерних сонячних колекторів та систем кондиціонування з випарним охолодженням, результати яких він активно впроваджує в навчальний процес.

В'ячеслав є керівником проєкту МОН України з розробки технологій отримання термоаккумуляторних наноматеріалів для сонячних установок. Результати його досліджень опубліковані у провідних світових виданнях. Вчений у партнерстві з Національним фондом досліджень України виступає виконавцем проєкту «Передова наука в Україні», присвяченого фундаментальним проблемам створення наноматеріалів нового покоління.

Крім того, приділяє значну увагу вихованню молоді: під його керівництвом студенти стають переможцями всукраїнських олімпіад.

Дипломом II ступеня і премією в розмірі 20000 грн нагороджено Кулікову Єлизавету Олександрівну, доктора філософії, старшого викладача Одеського національного економічного університету.

Єлизавета Олександрівна — знана молода науковиця, чия діяльність охоплює не лише глибокі наукові дослідження у сфері фінансів та соціального захисту, а й активне управління науковими спільнотами. Сьогодні вона є очільницею Ради молодих учених Одеського національного економічного університету, активно впливає на формування стандартів наукової етики в Україні, захищає інтереси дослідників-початківців та сприяє розвитку їхнього потенціалу.

Успішно захистила дисертацію та здобула ступінь доктора філософії зі спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування».

Науковий доробок Єлизавети Кулікової характеризується широким спектром тем: від реформування пенсійної системи та фінансового забезпечення малого бізнесу до подолання демографічної кризи в умовах

відновлення України.

Вона є автором понад 60 наукових праць, серед яких численні статті у фахових виданнях, тези доповідей на міжнародних конференціях та навчально-методичні розробки з профілю кафедри; входить до складу комісії з етики при МОН України та робочої групи з розроблення професійного стандарту «Фахівець з управління дослідницькими даними», активно займається волонтерством.

Дипломом III ступеня і премією в розмірі 18000 грн нагороджено Руссо Віктора Вікторовича, доктора філософії, старшого викладача Одеської державної академії будівництва та архітектури.

Віктор Вікторович — перспективний молодий науковець у галузі будівництва, чия діяльність сьогодні набуває особливої актуальності в контексті відновлення інфраструктури України.

У червні 2023 року достроково закінчив аспірантуру та успішно захистив дисертацію на здобуття ступеня доктора філософії. Його робота була присвячена оптимізації організаційно-технологічних рішень для відновлення пошкоджених цегляних будівель.

Наукові інтереси дослідника зосереджені на розробці інноваційних методів відбудови зруйнованих об'єктів та цифровізації будівельної галузі.

Віктор Руссий є керівником наукового проєкту МОН України, його науковий доробок налічує 68 публікацій, серед яких 46 наукових праць. Він є автором монографії та підручника з актуальної тематики відновлення пошкоджених будівель, а його статті опубліковані у провідних міжнародних виданнях, що індексуються базами Scopus та Web of Science.

Результати його досліджень успішно впроваджені в роботу будівельних підприємств Одеської та Миколаївської областей.

НАУКА ЯК ФУНДАМЕНТ МАЙБУТНЬОГО: ДОСЯГНЕННЯ МІЖНАРОДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Щороку в травні українська спільнота відзначає професійне свято тих, хто присвятив своє життя пошуку істини, розробці новітніх технологій та вихованню інтелектуальної еліти, – День науки. Для колективу Міжнародного університету це свято має особливе значення, адже за роки своєї діяльності наш заклад перетворився на потужний науковий хаб, де класичні академічні традиції поєднуються з інноваційними підходами.

Цьогоріч університет укотре підтвердив свій статус одного з провідних приватних закладів вищої освіти України. За версією престижного міжнародного рейтингу QS World University Rankings: Eastern Europe, МГУ посів почесне місце серед кращих університетів Східної Європи. Висока оцінка в категорії Sustainability (сталі розвиток) свідчить про те, що наукові дослідження університету мають не лише теоретичну, а й велику соціальну та екологічну цінність.

Фундамент цієї успішної стратегії закладено президентом Міжнародного університету, академіком НАПрН та НАН України Сергієм Васильовичем Ківаловим. Його фундаментальні розробки у сфері адміністративного права та багаторічна державницька діяльність стали основою для формування авторитетних наукових шкіл. Саме завдяки його візії університет перетворився на майданчик, де правова наука служить інтересам суспільства.

Сучасне обличчя Міжнародного університету як європейського закладу формує ректор, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України Костянтин Вікторович Громовенко. Його праці з міжнародного права та захисту прав людини визначають стратегічні вектори розвитку університету в глобальному просторі. Важливим напрямом є і психологічна підтримка суспільства, яку розвиває перший проректор, доктор психологічних наук, професор Василь Олександрович Лефтеров, чий дослідження з психології безпеки є надзвичайно актуальними в умовах сучасних викликів.

Наукова діяльність Міжнародного університету охоплює широкий спектр напрямів, що відповідають викликам сучасності: університет бере активну участь у грантових програмах, зокрема проєктах щодо відновлення України та впровадження нових підходів у державній політиці. Видання університету — «Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету» входить до наукометричних баз і є майданчиком для публікації результатів праці провідних науковців України та закордоння.

Профспілкова організація університету не залишається осторонь наукового життя, розуміючи, що за кожним патентом, монографією чи успішним захистом стоїть напружена праця викладача. Профком сприяє створенню належних умов для творчої роботи, підтримує ініціативи Ради молодих вчених та дбає про те, щоб науковий пошук був комфортним та результативним. Наталія Миколаївна Шкворченко-Осадца, голова первинної профспілкової організації університету, вчений секретар вченої ради, професорка та очільниця кафедри романо-германської філології та методики викладання іноземних мов, забезпечує стратегічну координацію наукових процесів університету, та, як голова комісії з академічної доброчесності, курує питання дотримання наукової етики.

Вітаємо колег з Днем науки! Нехай ваші дослідження будуть плідними, а професійна родина – згуртованою та міцною!

Профком Первинної профспілкової організації Міжнародного університету

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ – ПРОСТІР ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО ДІАЛОГУ, ЯКИЙ СПРИЯЄ РОЗВИТКУ НАУКИ В УКРАЇНІ

Одеський національний економічний університет - один із найстаріших провідних закладів вищої освіти України, який засновано з метою підготовки висококваліфікованих фахівців з економіки та проведення наукових досліджень усього спектру економічних проблем.

Сторінки історії ОНЕУ - це славний шлях, на якому було і подолання труднощів становлення та розвитку, і невпинний науковий пошук видатних учених, і підготовка економічних кадрів у різних соціально-економічних умовах. Унаслідок зусиль багатьох поколінь учених в університеті створено потужний науковий потенціал у галузі економічної освіти, який забезпечує якісне виконання фундаментальних та прикладних наукових досліджень. Сформовано 5 наукових шкіл, науково-дослідний доробок яких дозволяє підвищити його рівень за рахунок як екстенсивних, так і інтенсивних чинників. До наукової роботи на 17 кафедрах залучені всі науково-педагогічні працівники.

Наукова діяльність університету спрямована на євроінтеграцію і забезпечує відповідність стандартам Європейського Союзу, вектору економічного розвитку України, вимогам Законів України «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Незважаючи на важкий воєнний час наукова діяльність університету залишається дуже активною: проводяться наукові конференції, круглі столи, вебінари. Так, 23-24 квітня 2026 року в межах XXIV Міжнародної науково-практичної конференції «Наукові проблеми господарювання на макро-, мезо- та мікроекономічному рівнях» відбулася панельна дискусія на тему: «Синхронізація розробки та планування стратегічних документів територіальних громад». Захід об'єднав представників академічного середовища, органів влади та громад для обговорення актуальних питань розвитку територій. Учасники зосередили увагу на узгодженості стратегічних рішень, ефективній взаємодії між різними рівнями управління та формуванні сучасної регіональної політики, практичних аспектах планування розвитку громад, а також необхідності тісної співпраці між університетами та представниками публічного сектору. Дискусія пройшла у змішаному форматі та стала платформою для обміну досвідом, ідеями та напрацювання нових підходів до розвитку територіальних громад.

У 2025 році університету вдалось знайти нові джерела фінансування та переломити ситуацію, значно збільшивши обсяг виконаних досліджень та робіт, реалізовано 3 грантові проекти (окрім індивідуальних): «Створення платформи університетських інновацій і економічного розвитку»; «Інноваційні магістерські курси на підтримку покращення енергетичного та вуглецевого сліду будівельного фонду України»; «Пришвидшення європейського шляху до кліматично нейтральних та розумних міст».

З 2026 року в ОНЕУ за рахунок коштів державного бюджету розпочалося виконання прикладних досліджень «Фінансова архітектура індустриальних парків циркулярної економіки повного відновлення» та «Зелена трансформація громад: оцінка індексу згуртованості та проектні рішення для циркулярної економіки». У рамках цього напрямку університет активно підтримує економічний розвиток громад Півдня України.

Активно розвивається студентська наукова діяльність. Науково-дослідна робота студентів і молодих вчених організовується Радою молодих вчених, яка проводиться у різноманітних формах: факультетські, університетські, Всеукраїнські та міжнародні наукові студентські конференції; наукові дослідження за бюджетними та госпрозрахунковими НДР; університетські та Всеукраїнські олімпіади та конкурси наукових робіт (щорічно переможцями стають понад 30 осіб); написання наукових статей та тез доповідей; наукові гуртки та проблемні семінари; інноваційна робота молоді через удосконалення методів наставництва, нетворкінгу, роботи Ради молодих вчених.

За результатами Конкурсу з присудження премії молодим ученим, який проводить Одеська обласна організація Профспілки працівників освіти і науки України серед молодих учених ЗВО Одеського регіону кожного року Дипломи, сертифікати та грошову винагороду отримують молоді вчені Одеського національного економічного університету. Так, у 2021 році Дипломом II ступеня нагороджено Мисько Г.А., кандидата економічних наук, доцента кафедри менеджменту організації; у 2023 році - Дипломом I ступеня нагороджено Тарасову К.І., кандидата економічних наук, доцента кафедри маркетингу та міжнародної логістики; у 2024 році - Дипломом II ступеня нагороджено Сало Я.В., кандидата економічних наук, доцента кафедри маркетингу та міжнародної логістики; у 2025 році - Дипломом II ступеня нагороджено керівника центру заочної форми навчання, кандидата економічних наук, доцента кафедри банківської справи Одеського національного економічного університету Кретова Д.Ю., у 2026 році - Дипломом II ступеня Кулікову Є.О., доктора філософії, старшого викладача кафедри фінансового менеджменту та фондового ринку. Ми пишаємось нашими молодими науковцями та вітаємо з перемогою!

Під час війни університет забезпечує стабільний освітній процес, проводить наукові дослідження, спрямовані на відновлення економіки, надає підтримку ЗСУ, ВПО, і здобувачам освіти, що підкреслює активну громадянську позицію та стійкість академічної спільноти Одеського національного економічного університету. Профком та керівництво університету і надалі підтримуватиме науку й учених, допомагаючи їм реалізувати свої ідеї та втілювати мрії в реальність!

Тетяна ПАВЛОВА, старший науковий співробітник науково-дослідної частини, заступник голови профспілкової організації ОНЕУ

ОБЛАСНИЙ КОНКУРС ДИТЯЧОГО МАЛЮНКА «ОХОРОНА ПРАЦІ ОЧИМА ДІТЕЙ - 2026»

Відповідно до Положення про Всеукраїнський конкурс дитячого малюнка «Охорона праці очима дітей-2026» до Дня охорони праці у підвідомчих організаціях Одеської ОО ППОНУ був проведений I відірковий регіональний тур Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка «Охорона праці очима дітей-2026» серед дітей членів Профспілки. У конкурсі взяли участь 50 дітей.

Захід спрямований на залучення молоді до вивчення основ безпеки та здоров'я на роботі. Дитячі малюнки — це унікальний погляд на дорослі проблеми, який допомагає батькам ще раз замислитися над важливістю дотримання правил безпеки.

I ВІКОВА ГРУПА ВІД 6 ДО 10 РОКІВ

I місце

Аврамов Гліб Миколайович - Центр дитячої та юнацької творчості, Подільська міська організація Профспілки.

II місце

Петренко Вікторія Максимівна - Татарбунарський ліцей Татарбунарської міської ради, Татарбунарська об'єднана організація Профспілки.

III місце

Тростенюк Вікторія Андріївна - Торосівська гімназія Затишанської селищної ради, Затишанська селищна організація Профспілки.

II ВІКОВА ГРУПА ВІД 11 ДО 14 РОКІВ

I місце

Скіц Анастасія Вадимівна - Гімназія №6 м. Білгорода-Дністровського, Білгород-Дністровська міська організація Профспілки.

II місце

Терзі Віталій Іванович - Дмитрівський ліцей з дошкільним відділенням, початковою школою та гімназією ім. С.С. Курогло Городненської сільської ради Болградського р-ну, Болградська об'єднана організація Профспілки.

III місце

Пірожок Ольга Романівна - Центр позашкільної освіти Овідіопольської селищної ради, Овідіопольська об'єднана організація Профспілки.

III ВІКОВА ГРУПА ВІД 15 ДО 18 РОКІВ

I місце

Бушинська Олександра Павлівна - Прямобалківський ліцей з початковою школою та гімназією Арцизької міської ради, Арцизька об'єднана організація Профспілки.

II місце

Павлюк Анастасія Євгенівна - Одеський технічний фаховий коледж ОНТУ, Біляївська об'єднана організація Профспілки.

III місце

Галицька Ірина Павлівна - Березівське вище професійне училище Національного університету «Одеська політехніка».

Слід відзначити активну участь у конкурсі представників територіальних та первинних профспілкових організацій:

- Білгород-Дністровська міська організація Профспілки – 17 учасників;
- Татарбунарська об'єднана організація Профспілки – 13 учасників;
- Болградська об'єднана організація Профспілки – 5 учасників;
- Овідіопольська об'єднана організація Профспілки – 4 учасники;
- Арцизька об'єднана організація Профспілки – 2 учасники;
- ППО Березівського вищого професійного училища Національного університету «Одеська політехніка» – 9 учасників.

«ЗОЛОТА РИБКА» - ПЛАНЕТ ЗДІЙСНЕННЯ ДИТЯЧИХ МРІЙ

Кажуть, що дитячий садок — це особливий світ, де зупиняється час і панує щирість. Але для закладу дошкільної освіти №1 «Золота рибка» це не просто гарні слова, а щоденна реальність. Секрет успіху садочка простий і водночас унікальний: це люди, які створили тут атмосферу справжньої родини. Колектив «Золотої рибки» — це дивовижне поєднання досвіду та енергії. Тут немає «чужої роботи» чи «моїх і твоїх обов'язків». Кожен працівник — від директора до помічника вихователя — знає: успіх закладу залежить від посмішки, з якою зустрічають дитину зранку. У закладі панує, рідкісна сьогодні, культура взаємодопомоги. Якщо потрібно підготувати масштабне свято, оформити групу чи організувати толоку — колектив діє як єдиний злагоджений механізм. Тут підтримують одне одного не лише в робочих питаннях, а й у життєвих моментах, розділяючи і радість, і труднощі. Працівники «Золотої рибки» постійно розвиваються. Майстер-класи, творчі обміни досвідом та педагогічні ради тут проходять не «для протоколу», а в живому обговоренні. Кожен вихователь — це креатор, який шукає нові підходи, щоб зробити дитинство вихованців яскравим. Але головне досягнення колективу — це очі дітей. Малеча відчуває, що дорослі, які їх оточують, щиро люблять свою справу і поважають одне одного. Це створює той самий «ефект затишку», за який батьки так цінують цей садочок. Профспілкове життя у «Золотій рибці» також б'є ключем. Спільні поїздки, святкування днів народження, маленькі традиції за чашкою чаю в перерві — саме з таких дрібниць складається міцний фундамент довіри. Коли в колективі панує злагода, то й робота ладиться, а ідеї народжуються самі собою. «Наш садочок — це не просто стіни, це наше спільне дихання. Ми пишаємося тим, що в «Золотій рибці» кожен почуватися на своєму місці, відчуває підтримку ліктя і знає: він — частина великої команди».

Ірина СЛОБОДЯНЮК,

голова Південівської міської організації Профспілки працівників освіти і науки України

Весна її душі...

Світлій пам'яті Наталі Дмитрівни Вторенко

Є люди, чия присутність у цьому світі схожа на лагідне весняне сонце: вони зігрівають, надихають, дарують надію, підтримують у хвилини тривоги й тихо залишають у серцях незгасне світло. Саме такою була **Наталія Дмитрівна Вторенко** — прекрасний учитель математики, мудрий наставник, щира колега, любляча дружина, турботлива мама, жінка з великим і надзвичайно добрим серцем.

26 травня 1969 року в сім'ї педагогів у мальовничому селі Холмське Арцизького району народилася дівчинка Наталя — світла, усміхнена, щира. Змалечку вона зростала в атмосфері любові до знань, поваги до вчительської праці, людяності та відповідальності. Саме родинне виховання стало тим міцним фундаментом, на якому згодом збудується її велике педагогічне життя.

Освіту Наталя здобула у Теплицькій загальноосвітній школі. Уже тоді вирізнялася наполегливістю, допитливістю, особливою внутрішньою культурою та доброзичливістю. Її тягнуло до точних наук, до логіки, до пошуку істини, тому після закінчення школи вона вступила до Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова на механіко-математичний факультет.

Саме в студентські роки доля подарувала їй кохання всього життя - Наталя зустріла Ігоря Семеновича Вторенка, студента історичного факультету. Двоє молодих, закоханих, сповнених мрій сердець поєднали свої долі прекрасного весняного дня 1988 року. У молодого подружжя народилося двоє чудових дітей — Олег та Ольга, які стали для батьків найбільшою гордістю, радістю та сенсом життя.

У 1994 році молода, енергійна, креативна, сповнена жаги до викладання та виховання молодого покоління Наталя Дмитрівна розпочала свою педагогічну діяльність у Теплицькому УВП. Саме там уперше розкрився її справжній учительський талант. Вона не просто навчала формул, теорем і рівнянь — вона вчила мислити, аналізувати, не боятися труднощів, шукати правильне рішення не лише в задачах, а й у житті.

Через два роки доля повернула її на Татарбунарщину. Із 1996 по 2003 рік Наталя Дмитрівна жила і працювала вчителем математики у селі Трапівка. Тут вона швидко завоювала любов дітей, повагу батьків та колег. Її уроки були живими, цікавими, сповненими доброти й вимогливості водночас. Вона мала дивовижний дар — бачити в кожній дитині особистість, підтримати тих, кому важко, знайти потрібне слово для тих, хто втратив віру у власні сили.

У 2003 році талановита педагогиня переїздить до міста Татарбунари і розпочинає роботу в Татарбунарському НВК «Школа-гімназія» — одному з найкращих освітніх закладів району. Тут вона працює з 2003 по 2006 рр. на посаді заступника директора. Її організаторські здібності, відповідальність, уміння бачити перспективу й згуртувати колектив були високо оцінені. Та навіть успішна адміністративна робота не змогла затамувати головний поклик її серця — бути поруч із дітьми.

Саме тому через три роки Наталя Дмитрівна повертається до улюбленої справи — викладання математики. Вона знову заходить до класу не як керівник, а як Учитель із великої літери. І це було її справжнє місце сили.

За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, творче ставлення до освітнього процесу Наталя Дмитрівна мала кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії» та почесне педагогічне звання «учитель-методист». Ці високі професійні відзнаки стали заслуженим визнанням її невтомної праці, педагогічного таланту, глибоких знань та безмежної відданості учительській справі.

Не одне покоління учнів пам'ятає Наталю Дмитрівну як класного керівника, наставника, підтримку, поради, інколи — подругу, інколи — психолога, а завжди — людину, яка щиро вболівала за дитячі долі. Вона вмila не лише навчити, а й вислухати. Не лише вимагати, а й зрозуміти. Не лише вказати на помилки, а й допомогти виправити їх без приниження і докору.

Для колег вона була джерелом оптимізму, мудрості та доброти. Завжди усміхнена, відкрита, щедра душею. Вона любила квіти, любила робити приємні сюрпризи, любила дарувати подарунки просто так — від серця. Її поява в учительській наповнювала простір світлом. Вона вмila підтримати одним поглядом, розрадити одним словом, надихнути однією посмішкою.

З 2008 року Наталя Дмитрівна очолювала профспілковий комітет Татарбунарського НВК «Школа-гімназія». І тут вона залишалася собою — небайдужою, справедливою, людяною. Тією, хто вмila вислухати кожного і допомогти не формально, а по-справжньому. Для багатьох вона була тією людиною, до якої йшли не лише з робочими питаннями, а й зі своїми тривогами, болями, переживаннями.

Вона була схожа на весну...

На теплу, сонячну, квітучу весну, що приходить після довгої зими й пробуджує все живе. Її усмішка світилася, мов сонце. Її душа пахла квітами. Її серце було безмежним океаном любові до людей.

Вона чекала весну.

Та так боляче усвідомлювати, що саме весна стала для неї останньою порою року...

У час, коли довкола розквітали дерева, коли земля вкривалася квітами, коли повітря наповнювалося теплом і надією, передчасно обірвалося життя людини, яка щедро віддавала себе всім, до чого торкалася: родині, дітям, школі, колегам, друзям.

Пішла у вічність Людина...

Людина з великої літери.

Пішла, залишивши після себе не просто роки роботи, не просто записи в трудовій книжці, не просто проведені уроки.

Вона залишила сотні вдячних учнів.

Залишила тепло у серцях колег.

Залишила добру пам'ять у кожній душі, яку хоч раз зіграла своєю увагою.

Кажуть, учитель живе доти, доки його пам'ятають учні.

Отже, Наталя Дмитрівна житиме вічно —

у формулах, які пояснювала з любов'ю,

у шкільних коридорах, де лунає дитячий сміх,

у весняних квітах, які вона так любила,

у добрих спогадах колег,

у вдячності випускників,

у серцях дітей,

у любові рідних...

Світла пам'ять про Наталю Дмитрівну Вторенко назавжди залишиться з нами як символ Учителя, який не просто навчав — він любив. І ця любов сильніша за час.. Сильніша за відстані. Сильніша навіть за вічність.

Колектив Татарбунарського ліцею Татарбунарської міської ради